

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீ ரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாத திவ்யமணி பாதுகாப்யாம் நம:

ஸ்வாமி நிகமாந்த மஹாதேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரம்

(6.அதிகார பரிக்ரஹ பத்ததி)



(உடையவர் போற்றிய நம்பெருமானின் திருவடிகள்)

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

(Email: sridharan_book@yahoo.co.in)

141 அபீஷ்டே பாதுகா ஸா மே யஸ்யாஸ் ஸாகேதவாஸிபி:
அந்வய வ்யதிரேகாப்யாம் அந்வயமீயத வைபவம்

பொருள் - பாதுகை இல்லாதபோதும், அவள் உள்ள போதும் எப்படிப்பட்ட தாழ்வுகளும், பெருமைகளும் ஏற்படுகிறது என்பதை அயோத்தி மக்கள் அறிந்து கொண்டனர். இப்படிப்பட்ட பாதுகை எனக்கு எஜமானியாக உள்ளாள்.

விளக்கம் - அந்வயம் என்பது மழைக்குப் பின்னர் பயிர் விளையும் என்பது போன்றதாகும். வ்யதிரேகம் என்பது மழை இல்லையானால் பயிர் இல்லை என்பதாகும். இது போன்று பாதுகை இருந்ததால் பரதன் ராஜ்ஜியம் ஆண்டான்; பாதுகை இல்லாத காரணத்தினால் இராமனுக்கு ராஜ்யம் கிட்டவில்லை, கானகத்தில் இருந்தான்

142 மோசித ஸ்திர சராந் அயத்தந:
கோஸலாந் ஜநபதாந் உபாஸ்மஹே
யேஷு காம்ச்சந பபூவ வத்ஸராந்
தைவதம் தநுஜ வைரிபாதுகா

பொருள் - இந்தக் கோசல நாட்டில், அசுரர்களின் சத்ருவான இராமனின் பாதுகைகள் ஆராதிக்கப்பட்டு ஆட்சி செய்து வந்தன. அப்போது அந்த நாட்டில் உள்ள பலரும் மிகவும் எளிதாக, எந்த விதமான யோகங்களும் பெறாமல், ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்து மோக்ஷம் பெற்றனர். அப்படிப்பட்ட கோசல நாட்டைத் த்யானிப்போமாக.

விளக்கம் - பாதுகைகள் நாட்டை ஆட்சி செய்தபோது, அந்த நாட்டில் வாழ்ந்தவர்கள் எவ்வித மோக்ஷ உபாயங்களும் இன்றி, மோக்ஷம் கைகூடப் பெற்றனர். இப்படிப்பட்ட அந்தப் புண்ணிய பூமியான கோசல நாட்டை வணங்குவோம் என்றார்.

143 ஸாம்ராஜ்ய ஸம்பதிவ தாஸஜநோசிதா த்வம்
ராமேண ஸத்யவசஸா பரதாய தத்தா
ஸ த்வாம் நிவேச்ய சரணாவநி பத்ரபீடே
ப்ருத்வீம் புபோஜ புபுஜே ச யச: விபூதிம்

பொருள் - எம்பெருமானின் திருவடிகளை காப்பாற்றும் பாதுகையே! ஸத்ய வாக்கு கொண்டவனாகிய இராமனால், அடியார்களுக்கு அளிக்கப்படத் தகுந்தவளாகிய நீ, ராஜ்யலக்ஷ்மியாகப் பரதனிடம் அளிக்கப்பட்டாய். இப்படியாக வந்த உன்னைப் பரதன் உயர்ந்த ஸிம்ஹாசனத்தில் எழுந்தருளச் செய்தான். இதன் மூலம் இந்த உலகைக் காத்தான். இதனால் ஒப்பற்ற புகழ் பெற்றான்.

விளக்கம் - இங்கு பரதன் புகழ் பெற்றான் என்று கூறுவதன் கருத்து என்ன? பாதுகையை இராமனிடம் பெற்று, அவளை அரியணையில் பரதன் அமர்த்தவில்லை என்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்படியென்றால் - இராமனின் அரியணையைப் பரதன் அபகரித்தான் என்னும் பழி அல்லவா வந்திருக்கும்? ஆனால் பாதுகையை அரியணையில் எழுந்தருள் செய்ததால், இங்கு புகழ் அல்லவா கிட்டியது!

144 போகாந் அநந்ய மநஸாம் மணிபாதுகே த்வம்
புஷ்ணாஸி ஹந்த பஜதாம் அநுஷங்கஸித்தாந்
தேநைவ நூநம் அபவத் பரதஸ்ய ஸாதோ
அப்ரார்த்திதம் தத் இஹ ராஜ்யம் அவர்ஜஜநீயம்

பொருள் - இரத்தினக் கற்களால் இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! உன்னை விட்டு வேறு எங்கும் தங்கள் மனதைத் திருப்பாமல், உன்னை மட்டுமே த்யானிப்பவர்களுக்கு நீ செய்வது - அவர்கள் கேட்காமலேயே பல நன்மைகளை ஏற்படுத்துகிறாய். என்ன வியப்பு இது! இதனால்தான் மிகவும் உத்தமனான பரதனுக்கு அவன் கேட்காமலேயே, உலகைக் காப்பாற்றும் ராஜ்யப் பொறுப்பு வந்து சேர்ந்தது அல்லவா?

விளக்கம் - எந்தப் பலனையும் எதிர்பாராமல் பாதுகையைத் த்யானித்தபடி உள்ளவர்கள் மிகவும் உயர்ந்த பலனை, அவர்கள் கேட்காமலேயே அடைந்துவிடுகின்றனர். இதற்கு ஏதேனும் சான்று உண்டா? உண்டு, பரதன் விஷயத்திலேயே இது நடந்தது என்றார்.

145 ராமப்ரயாண ஜநிதம் வ்யபநீய சோகம்
ரத்நாஸநே ஸ்திதவதீ மணிபாதரசேஷ
ப்ருத்வீம் நிஜேந யசஸா விஹித உத்தரீயாம்
ஏகாதபத்ர திலகாம் பவதீ விதேநே

பொருள் - இரத்தினக் கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! நீ இராமனை விட்டுப் பிரிந்து வந்த துக்கத்தை அடக்கிக் கொண்டாய். ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்து இராமனைப் பிரிந்த உலகின் துக்கத்தை நீக்கினாய். உனது கீர்த்தி என்பதையே பூமிக்கு உடையாக உடுத்தி விட்டாய். உனது ஆட்சி என்ற வெண்கொற்றக் குடையை, நெற்றியில் பொட்டு போன்று பூமியை இட்டுக் கொள்ளச் செய்தாய்.

விளக்கம் - இங்கு இராமனைப் பிரிந்த துன்பம் தாங்காமல் அயோத்தி மண்ணானது வருந்துவதைக் கூறுகிறார். பூமியாகிய இவள் அந்தத் துன்பம் தாளாமல் சரியாக ஆடை உடுத்துவதில்லை, நெற்றியில் பொட்டும் வைத்துக் கொள்வதில்லை. பாதுகையும்

இராமனைப் பிரிய நேரிட்டபோது, இதே துன்பங்களை அடைந்தாள். ஆயினும் தனது துயரத்தை மறைத்துக் கொண்டு அயோத்திக்கு உதவினாள்.

146 ராம ஆஜ்ஞயா பரவதீ பரிக்ருஹ்ய ராஜ்யம்
ரத்நாஸநம் ரகுசுல உசிதம் ஆச்ரயந்தீ
சுத்தாம் பதாவநி புந: பவதீ விதேநே
ஸ்வாதந்தர்யலேச கலுஷாம் பரதஸ்ய கீர்த்திம்

பொருள் - எம்பெருமானின் திருவடிகளைக் காப்பவளே! பாதுகையே! இராமனின் ஆணையை ஏற்றுக் கொண்ட நீ, ரகுவம்சத்திற்கு மட்டுமே உரித்தான ஸிம்ஹாஸனத்தை அடைந்து, பட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டாய். இராமனின் சொல்லையும் சமாதானங்களையும் கேட்காமல் இருந்த பரதன் சற்று கலக்கம் அடைந்திருந்தான். அந்தக் கலக்கம் நீங்கும்படியாகவும், கீர்த்தி பெறும்படியாகவும் நீ செய்தாய்.

விளக்கம் - இராமனின் ஆணையை பரதன் மீறினான், பரதன் தன் விருப்பப்படி ஸ்வதந்திரமானவனாக செயல்பட்டான் என்ற பழிச்சொல் பரதனுக்கு வராமல், புகழை வந்து சேரும்படியாகப் பாதுகை செய்தாள்.

147 பெளஸ்த்ய வீர வதந ஸ்தபகாவஸாநாத்
புஷ்பாணி தண்டகவநேஷு அபசேதும் இச்சோ:
ரக்ஷாதுரம் த்ருதவதீ மணிபாதுகே த்வம்
ராமஸ்ய மைதில ஸுதா ஸஹிதே ப்ரசாரே

பொருள் இராவணனின் தலைகள் என்ற !இரத்தினக்கற்கள் கொண்ட பாதுகையே - மலர்களைப் பறிக்க இராமன் எண்ணினான் இதனால் அல்லவா அவன் சீதையுடன் . தண்டகாரண்யம் புகுந்து, அங்கிருந்த மலர்களைக் கொய்தபடி இருந்தான்? அந்த நேரத்தில் நீ பூமியின் பாரத்தைச் சுமக்கும் வகையில் ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்தாய் . இதனால்தான் இராமன் கவலை இன்றி கானகத்தில் ஸஞ்சாரம் செய்தான்

விளக்கம் மலரைக் கொய்வதற்கு எந்தவிதமான பெரும் முயற்சியும் அவசியம் - இல்லை, மிகவும் எளிதாகவே கொய்யலாம் இங்கு இராமன் இராவணனின் தலைகளை அது . போன்று எளிதாகக் கொய்ய எண்ணினான் என்று கூறுவதன் மூலம் இராமனின் - வலிமையை உணர்த்தினார் இராமன் தனது நாட்டுப் பொறுப்புகளை ப .ாதுகையிடம் ஒப்படைத்ததால், எந்தவிதமான கவலையும் இன்றி இருந்தான் இராமனுக்கு இப்படி . என்றால், நாமும் நமது சுமைகள் பாதுகையிடம் ஒப்படைக்கலாம் அல்லவோ

148 பாதாவநி ப்ரசல சாமரப்ருந்த மத்யே
பத்ராஸந ஆஸ்தர கதா பவதீ விரேஜே
ஆகீர்ண திவ்ய ஸலிலே கடகே ஸுமேரோ:
அம்போஜநீவ கலஹாயித ஹம்ஸ்யூதா

பொருள்அசைந்து !எம்பெருமானின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே -
கொண்டுள்ள சாமரங்களின் நடுவில் ஸிம்ஹாஸனம் உள்ளதுஅதன் மீது இருந்த .
மெத்தையில் நீ அமர்ந்துள்ளாய்இதனைக் காணும்போது எவ்விதம் இருந்தது . என்றால் -
தங்கமயமாக உள்ள மேரு மலையின் அடர்வாரத்தில் உள்ள குளத்தில், தாமரை மலர்கள்
அசைந்தபடி உள்ளன; அவற்றின் மீது உள்ள அன்னங்கள் சண்டையிடுவதைப் போன்று
இருந்தது.

விளக்கம்இங்கு மேருமலையை ஸிம்ஹாஸனம் என்றும் - , குளத்தின் நீர்ப்பரப்பு என்பதை
மெத்தை என்றும், தாமரை என்பதைப் பாதுகை என்றும், அன்னம் என்பதை பாதுகைக்கு
வீசப்படும் சாமரங்கள் என்றும் கொண்டார்.

149 மாந்யே ரகூத்வஹபதே மணி த்வாம்
விந்யஸ்ய விக்ரஹவதீம் இவ ராஜ்ய லக்ஷ்மீம்
ஆலோலம் அக்ஷவலயீ பரத: ஜடாவாந்
ஆலம்ப்ய சாமரம் அநந்ய மநா: ஸிஷேவே

பொருள் - மாணிக்கக் கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! இராமானின்
இடத்தில் உன்னைப் பரதன் அமர வைத்தான். இதனைக் காணும்போது,
ராஜ்யலக்ஷ்மியே உருவம் எடுத்து ஸிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றிருந்தது போன்று நீ
காணப்பட்டாய். அந்த நேரத்தில் தலையில் ஜடாமுடியும், கையில் ஜப மாலையும் உள்ள
பரதன், தனது மனதை வேறு எங்கும் செலுத்தாதபடி, உன்னைத் த்யானித்தபடி சாமரம்
வீசினான்.

விளக்கம் - இராமன் பூண்ட தவக்கோலத்தைப் பரதனும் உடனேயே கொண்டான்
என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறார்.

150 ப்ராப்தே திவம் தசரதே பரதே விலசேஷ
பர்யாகுலேஷு ப்ருசம் உத்தர கோஸலேஷு
த்வம் சேத் உபேக்ஷிதவதீ க இவ அபவிஷ்யத்
கோபாயிதும் குசகஸ்ய விபோ: பதம் தத்

பொருள் - தசரதன் ஸ்வர்க்கலோகம் அடைந்தார். அவர் உயிர் நீங்க, தானே காரணம் என்று வெட்கப்பட்ட பரதன், ஸிம்ஹாஸனம் ஏற்காமல் இருந்தான். இதனைக் கண்ட அயோத்தி மக்கள் அனைவரும் கலங்கி நின்றனர். அப்போது நீயும் ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமராமல் இருந்திருந்தால், குகனின் நண்பனான இராமனின் ஸிம்ஹாஸனத்தை அலங்கரித்து, அயோத்தியை யார்தான் காப்பாற்ற இயலும்?

விளக்கம் - இங்கு பாதுகையின் பெருந்தன்மை வெளிப்படுகிறது. பரதன் தனது வெட்கம் என்னும் சுயநலம் கருதி நாட்டைக் கைவிட்டான். ஆனால் பாதுகையோ, இராமனைப் பிரிவது மிகவும் கடினமான செயலாக இருந்தபோதிலும், நாட்டைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு, தனது சுயநலத்த எண்ணாமல், அயோத்திக்கு வந்தாள்.

151 ப்ராது: யதம்ப வரஹாத் பரதே விஷண்ணே
தாசுஷிண்யம் ஆச்ரிதவதீ மணிபாதுகே த்வம்
ஆஸீத் அசேஷ ஜகதாம் ச்ரவண அம்ருதம் தத்
வாசால காஹஸஹம் பிருதம் ததா தே

பொருள் - இரத்தினக் கற்களால் இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! தாயே! தனது தமையனான இராமனின் பிரிவு காரணமாகப் பரதன் மிகவும் துயரம் கொண்டான். அவனுக்காக நீ மீண்டும் அயோத்தி வந்தாய். இவ்விதம் வந்த நீ ஸிம்ஹாஸனம் ஏற்றாய். அப்போது எக்காளம் போன்ற வாத்தியங்கள் முழங்கின. இவை உலகினர் அனைவருக்கும், அவர்கள் காதுகளுக்கு இன்பம் அளிப்பதாகவும், உனது புகழைப் பறை சாற்றுவதாகவும் அமைந்தன.

விளக்கம் - பரதனுக்காகவே பாதுகைகள் அயோத்திக்கு வந்ததாகக் கூறுகிறார். இந்த வரவைக் கொண்டாடும் பொருட்டு, சக்ரவர்த்திகளுக்கு அளிக்கும் மரியாதைகளான எக்காளம் முழங்குதல் முதலானவை காணப்பட்டதாகக் கூறுகிறார்.

152 ராஜ்யம் ததா தசரதாத் அநு ராமத்: ப்ராக்
பிப்ராணயா சரணரசுஷிணி வீதகேதம்
துல்யாதிகார பஜநேந பபூவ தந்ய:
வம்ச: த்வயா அம்ப மநுவம்ச மஹீபதிநாம்

பொருள் - சரணம் என்று புகுந்தவர்கள் அடையும் இடமான திருவடிகளைக் காப்பவளே! தாயே! பாதுகையே! தசரதனுக்கு பின்னால் இராமன் ஸிம்ஹாஸனம் அமரவில்லையே என்ற வருத்தத்தை நீ போக்கினாய். அந்த ஸிம்ஹாஸனத்தை இராமனுக்கு முன்பாக நீ

அலங்கரித்தாய். இராமனுக்குப் பின் வந்த மனுகுலத்து அரசர்கள் அனைவரும், நீ அமர்ந்து ஆண்ட ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்ததால் மிகவும் பெருமை பெற்றனர்.

விளக்கம் - இங்கு பாதுகையால் இஷ்வாகு குலத்தின் ஸிம்ஹாஸனத்திற்குப் பெருமை உண்டானது என்றார். இஷ்வாகு குலத்தில் உதித்த இராமனால் அந்த குலத்திற்குப் பெருமை, இராமனின் பாதுகைகளால் அந்த ஸிம்ஹாஸனத்திற்குப் பெருமை, இஷ்வாகு குலதனமான ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு இராமனால் ஆராதிக்கப்பட்டவன் என்பதால் பெருமை - ஆக, இப்படியாக இராமனாலேயே இஷ்வாகு குலத்திற்குப் பல பெருமைகள் உண்டாயின. அந்த இராமனின் ஸிம்ஹாஸனத்தின் மூலம், பின்னே வந்த அரசர்களுக்குப் பெருமை ஏற்பட்டது.

153 வர்ஷாணி தாநி வ்ருஷ்ளோ ந தபாம்ஸி தேபே

பாலோ ந கச்சித் அபி ம்ருத்யுவசம் ஜகாம்
ராஜ்யே தவ அம்ப ரகுபங்கவ பாதரசேஷ
ந ஏவ அபரம் ப்ரதி விதேயம் அபூத் ப்ரஸக்தம்

பொருள் !இராமனின் திருவடிகளை அவனது தாய் போன்று பாதுகாப்பவளே - அயோத்தியை ஆண்ட போது மற்ற வர்ணத்தினர்கள் யாரும் தவம் இயற்றவில்லை - (அந்தணன் தவிர; எந்தக் குழந்தையும் இறந்து போகவில்லை; ப்ராயச்சித்தம் தேடும் அளவிற்கு எந்தவிதமான குற்றமும் நிகழவில்லை).

விளக்கம்பாதுகையின் ஆட்சியில் எந்தவிதமான குற்றங்களோ அல்லது - தோஷங்களோ அயோத்தியைத் தீண்டவில்லை என்றார்மக்கள் நிறைவாக இருந்தால் ., நாட்டில் குற்றங்கள் குறைவது இயல்பே ஆகும்இந்த நிலை பாதுகைகள் நாட்டை . ஆண்டபோது காணப்பட்டதாகக் கூறுகிறார்.

154 விச்வம் த்வத் ஆச்ரித பதாம்புஜ ஸம்பவாயாம்

யஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டிதம் இதம் மணிபாதரசேஷ
ஆஸீத் அநந்ய சரணா ஸமயே யதாவத்
ஸ அபி த்வயா வஸுமதீ விஹித ப்ரதிஷ்டா

பொருள் - இரத்தினக் கற்களால் இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! இந்தப் ப்ரபஞ்சம் மிகவும் பெரியது. ஆயினும் இது, இப்போது உன்னால் காக்கப்படும் திருவடிகளில் இருந்து தோன்றிய பூமியில், பாதுகாப்பிற்காக வைக்கப்பட்டது. ஏன் ? இராமன் கானகம் சென்றபோது உன்னைத் தவிர காக்க ஆளில்லாமல் நின்ற பூமியை நீ காப்பாற்றி வந்தாய். அதனால் அல்லவோ ப்ரபஞ்சமானது இந்தப் பூமியில் அடைக்கலமாக வைக்கப்பட்டது?

விளக்கம் - ப்ரபஞ்சத்தில் ஒரு பகுதியாக உள்ள பூமியை நாடி, ப்ரபஞ்சமே வந்தது என்றார். இதன் காரணம் பாதுகையின் பாதுகாப்பு இங்கு மட்டுமே உள்ளது என்பதால் ஆகும்.

155 ப்ராயேண ராம விரஹ வ்யதிதா ததாநீம்

உத்ஸங்கம் ஆச்ரிதவதீ தவ ராஜ்யலக்ஷமீ:

தாம் ஏவ தேவி நநு ஜீவயிதும் ஜலார்த்ராம்

அங்கீசகார பவதீ பரதோபநீதாம்

பொருள் - தாயே! பாதுகாதேவீ ! இராமன் கானகம் புறப்பட்டவுடன் அயோத்தி என்ற ராஜ்யலக்ஷமி மயக்கம் அடைந்து சாய்ந்தாள். அவள் உன் மடி மீது வந்து சேர்ந்தாள். அப்போது பரதன் உனக்கு வீசிய விசிறியின் ஈரம் மூலமாகவே ராஜ்யலக்ஷமியின் மயக்கம் தெளிய வைத்தாய் அன்றோ?

விளக்கம் - உன்னைச் சரணம் புகுந்த ராஜ்யலக்ஷமியை நீ காக்க எண்ணினாய். இதனால்தான் நீ, பரதனின் விசிறியை ஏற்க முன்வந்தாய் அல்லவா? “பரதனின் விசிறியை ஏற்க முன்வந்தாய்” - என்பதன் கருத்து என்ன? பொதுவாக மன்னர்களுக்கு விசிறி வீசுவது வழக்கமாகும். இங்கு பாதுகை அரியணையில் அரசியாக அமர முன்வந்தாள் என்பதை இவ்விதம் சூசகமாகக் கூறுகிறார்.

156 வீர வ்ரத ப்ரணயிநி ப்ரதமே ரகூணாம்

ப்ராப்தே சிராய பரதே வ்ரதம் ஆஸிதாரம்

த்யக்த்வா பதாவநி ததா விவிதாந் விஹாராந்

ஏகாஸிகா வ்ரதம் அபூர்வம் அவர்த்தய: த்வம்

பொருள் - பாதுகையே! இராமன் தனது தந்தையின் வாக்கைக் காப்பாற்றவும், உலகைக் காப்பதற்காக அசுரர்களை அழிக்கவும் சபதம் மேற்கொண்டான். இவற்றை முடிக்கும்வரை அயோத்தி திரும்புவதில்லை என்ற விரதம் பூண்டான். அனைத்து விஷயங்களும் அருகில் உள்ளபோதும், அவற்றை அனுபவிக்கப் போவதில்லை என்று பரதன் விரதம் பூண்டான். நீ செய்தது என்ன - இராமனின் திருவடிகள் மீது மிகவும் ப்ரியம் உள்ள நீ, அவற்றைத் துறந்து, ஒரே இடத்தில் இருந்து நாட்டைக் காப்பாற்றுதல் என்ற விரதம் பூண்டாய்.

விளக்கம் - இங்கு இராமன் பூண்ட விரதமும், பரதன் பூண்ட விரதமும் எப்படிப்பட்டது என்றால் - தங்களுக்குப் ப்ரியமான எதனையும் இழக்காமலேயே பூண்ட விரதமாகும். ஆனால் பாதுகையின் விரதம் அப்படிப்பட்டது அல்ல. தனக்கு மிகவும் விருப்பமான

திருவடிகளை விட்டுப் பிரிந்த பின்னரே, பாதுகை அயோத்திக்கு வந்தாள். ஆக இவளது விரதம் அல்லவோ மேலானது?

157 காகுத்ஸ்த்த பாத விரஹ ப்ரதிபந்ந மௌநாம்
நிஷ்ப்பந்ததாம் உபகதாம் மணிபாதரசேஷ
ஆச்வாஸயந் இவ முஹு: பரதஸ் ததாநீம்
சீதை: அவீஜயத் சாமரமாருதை: த்வாம்

பொருள் - இரத்தினக் கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! இராமனின் பிரிவைத் தாங்க இயலாமல் நீ மிகவும் சோகம் அடைந்தாய் போலும். அதனால்தான் அசையாமல், மௌனமாக நீ அமர்ந்தாய் போலும். இப்படியாக உள்ள உன்னைச் சமாதானம் செய்யும் பொருட்டு, பரதன் சாமரம் கொண்டு அடிக்கடி குளிர்ந்த காற்றை வீசியபடி இருந்தான்.

விளக்கம் - இராமனி விட்டுப் பிரிந்த சோகத்தைப் பாதுகையால் தாங்க இயலவில்லை. எனவே அடிக்கடி மூர்ச்சையாகி நின்றாள். அப்போது பரதன் சாமரம் கொண்டு குளிர்ந்த காற்று வீசி, மூர்ச்சையைத் தெளிய வைத்தபடி இருந்தான்.

158 யத்ர க்வசித் விஹரத: அபி பதாரவிந்தம்
ரக்ஷ்யம் மயா ரகுபதே: இதி பாவயந்த்யா
நிச்ஷேமேவ ஸஹஸா மணிபாதரசேஷ
நிஷ்கண்டகம் ஜகதிதம் விததே பவத்யா

பொருள் - இரத்தின கற்கள் இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! “இராமன் எந்த இடத்தில் சஞ்சாரம் செய்தாலும் அவனது திருவடிகளைக் காக்கும் பொறுப்பு என்னுடையது”, என்று நீ எண்ணுகிறாய் போலும். அதனால்தான் இந்த உலகம் முழுவதும் விரோதிகள் இல்லாமல் உள்ளனர்.

159 ராமம் த்வயா விரஹிதம் பரதம் ச தேந
த்ராதும் பதாவநி ததா யத் அபூத் ப்ரதீதம்
ராமாநுஜஸ்ய தவ ச அம்ப ஜகத் ஸமஸ்தம்
ஜாகர்த்தி தேந கலு ஜாகரண வ்ரதேந

பொருள் - இராமனின் திருவடிகளை அவனது தாய் போன்று பாதுகாக்கும் பாதுகையே! உன்னைப் பிரிந்த இராமனை, இலட்சுமணன் எப்போதும் விழித்துக் கொண்டு காப்பது என்ற விரதம் பூண்டான். இராமனைப் பிரிந்த உள்ள பரதனையும், நாட்டையும் காப்பது

என்று நீ உறுதி பூண்டாய். இதனால் அன்றோ இந்த உலகங்கள் அனைத்தும் மிகவும் பாதுகாப்பாக உள்ளன?

விளக்கம் - இராமனைக் கானகத்தில் கண் உறங்காமல் இலட்சுமணன் காத்தான். இது அவனுடைய தாயின் ஆணையாகும். அவள் இலட்சுமணனிடம், “இராமனின் நடை அழகில் மயங்கி நிற்குட நீ அவனைக் காக்காமல் இருந்துவிடாதே”, என்றாள். இராமனை இலட்சுமணன் எப்படிக் காத்தானோ, அதைவிட அதிகமாகப் பாதுகை பரதனைக் காக்க முடிவுசெய்தாள். பரதனை மட்டும் அல்லாமல், அவனது நாட்டையும் காப்பாற்றினால் அல்லவோ, முழுமையான காப்பாற்றுதல் ஆகும்?

160 அந்த:புரே பரிஜதை: ஸமய உபயாதை:

அபி அர்ச்சிதா பவஸி யா விநயோபபந்தை:

ஸா கோஸலேச்வர பாதாவநி பூபதீநாம்

ஸங்கட்டநம் மகுடபங்க்திபி: அந்வபூ: த்வம்

பொருள் - கோஸல தேசத்தின் ராஜாவாகிய இராமனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! நீ அந்தப்புரத்தில் உள்ள நேரங்களில், அங்கு உள்ள வேலையாட்களால் மிகவும் மரியாதையுடன் நடத்தப்படுகிறாய். ஸிம்ஹாஸனத்தில் வந்து அமர்ந்தவுடன், பல அரசர்களின் கீர்டங்கள் உன் மீது இடித்தபடி (தலைசாய்த்தபடி) நிற்க, நீ கம்பீரமாக வீற்றுள்ளாய்.

விளக்கம் - பாதுகையிடம் உள்ள மரியாதை மற்றும் பயம் காரணமாகப் பல அரசர்களும் மிகவும் வேகமாக ஓடி வந்து, மென்மையாகப் பாதுகையில் விழுவதற்குப் பதிலாக, வேகமாக வந்து விழுகின்றனரே! பாதுகைக்குத் துன்பம் ஏற்படப் போகிறதே என்று வருத்தம் கொள்கிறார்.

161 ப்ராப்ய அதிகாரம் உசிதம் புவநஸ்ய குப்தயை

பத்ராஸநம் பரதவந்திதம் ஆச்ரயந்த்யா

மத்யே அவதீர்ணம் இவ மாதவ பாதரசேஷ

மாத: த்வயாபி மநுவம்சமஹிபதீ நாம்

பொருள் - தாய் போன்ற பாதுகையே! இந்த உலகைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு நீ இராமனால் நியமிக்கப்பட்டாய். பரதனால் ஆரதிக்கப்பட்டு ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்தாய். உன்னை இவ்விதம் காணும்போது மனுகுலத்தில் உதித்த பேரரசி போன்று, அந்தக் குலத்திற்குப் பொருத்தமாகவே உள்ளாய்.

விளக்கம் - அரச குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லாமல் வேறு யாரும் ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர இயலாது. ஆனால், பாதுகைக்கு இராமனின் தொடர்பு உள்ளது, பரதனின் ஆராதனை உள்ளது. ஆகவே இவள் அரியணையில் அமர்வது பொருத்தமே என்றார்.

162 ராஜாஸநே ரகுலோத்வஹ பாதரசேஷ
நீராஜநம் ஸம்பவத் ஸம்யோசிதம் தே
ச்லாகா வசேந பஹுச: பரிகூர்ணிதாபி:
ஸாமந்த மௌளி மணி மங்கள தீபிகாபி:

பொருள் - ரகு குலத்தில் உதித்த இராமனின் பாதுகையே! உன்னைக் கொண்டாடுவதற்காக உனது ஸிம்ஹாஸனத்தைச் சுற்றி பல அரசர்கள் நின்றனர். அப்போது அவர்கள் க்ரீடங்களில் உள்ள இரத்தினக்கற்களின் ஒளியானது உன் மீது அசைந்தபடி காணப்பட்டது. இதனைக் காணும்போது உனக்கு மங்கல ஹாரத்தி எடுப்பது போன்று இருந்தது.

விளக்கம் - பாதுகை அயோத்தி நகரத்தை ஆட்சி செய்து வந்த நேர்த்தியைக் கண்டு பல அரசர்களும் மயங்கி நின்றனர். இதனை ஆமோதித்தபடி அவர்கள் தங்கள் தலைகளை அசைத்தனர். இதனால் அவர்களின் க்ரீடங்களில் பதிக்கப்பட்ட கற்களின் ஒளியானது பாதுகைக்கு ஹாரத்தி எடுப்பது போன்று காணப்பட்டது.

163 ப்ருத்வீபதீநாம் யுகபத் க்ரீடா:
ப்ரத்யர்த்திநாம் ப்ராணிதும் அர்த்திநாம் ச
ப்ராபு: ததா ராகவ பாதரசேஷ
த்வதீயம் ஆஸ்தானிக பாதபீடம்

பொருள் - இராமனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! நீ அயோத்தி நாட்டின் ஸிம்ஹாஸனத்தில் விற்றிருந்தபோது உன்னை எதிர்க்க முயன்ற அரசர்கள் தோற்றனர். ஒரு சில அரசர்கள் உன்னை வணங்கி நின்றனர். இவ்வாறு உள்ள இருவகையான அரசர்களின் க்ரீடங்களும் ஒரே போன்று உனது ஆஸ்தானத்தை அடைந்தன.

விளக்கம் - ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்து, கால்கள் வைக்கும் இடம் என்பது ஆஸ்தானம் எனப்படும். எதிர்த்துத் தோற்ற அரசர்களையும், “அவர்கள் அரசர்கள்” என்னும் மரியாதை அளித்து, அவர்களையும் மற்றவர்களைப் போன்றே நடத்திய விதம் வெளிப்படுவது காண்க. இந்தப் பண்பு மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

164 ப்ரணம்ய ரங்கேச்வர பாதரசேஷ
 தூரோபநீதை: உபதாவிசேஷை:
 ஸபாஜயந்தி ஸ்ம ததா ஸபாயம்
 உச்சைஸ்தராம் உத்தரகோஸலா: த்வாம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைப் பாதுகாக்கும் பாதுகையே! நீ அயோத்தியில் ஸிம்ஹாஸனம் ஏறி கம்பீரமாக ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தாய். அப்போது வடக்கு கோசல நாட்டில் உள்ள மக்கள் பலரும் அயோத்தி வந்தனர். வெகுதூரத்தில் இருந்து வந்த அவர்கள், தாங்கள் கொண்டு வந்திருந்த உயர்ந்த காணிக்கைகளை உன்னிடம் சமர்ப்பித்து வணங்கி நின்றனர்.

165 அபாவ்ருத த்வாரம் அயந்த்ரிதாச்வம்
 ரங்கேச பாதாவநி பூர்வம் ஆஸீத்
 த்வயா யத்ருச்சா ஸுகஸுப்த பாந்த்தம்
 ராமே வநஸ்த்தே அபி பதம் ரகூணாம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைப் பாதுகாப்பவளே! பாதுகையே! இராமன் கானகம் புகுந்தவுடன் நீ ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்திருந்தபோது நிகழ்ந்தது என்ன? பகைவர்கள் யாரும் வருவது இல்லாமல் உள்ளதால் அயோத்தியின் கோட்டைக் கதவுகள் திறந்தே கிடந்தன. யானைப்படை, குதிரைப்படை ஆகியவற்றில் உள்ள யானைகளும் குதிரைகளும் கட்டி வைக்கப்படாமல், அயோத்தியின் வீதிகளில் சுற்றின. அந்த நாட்டின் அரசனான இராமன் கானகத்தில் உள்ளபோதிலும், பாதுகா இராஜ்ஜியம் காரணமாக, எந்தவிதமான கவலையும் இன்றி வழிப்போக்கர்கள் வந்து உறங்கிச் சென்றபடி நாடு இருந்தது.

166 அநந்ய பக்தி: மணிபாதுகே த்வாம்
 அபி அர்ச்சயந் தாசரதி: த்வீதீய:
 விகல்ப்யமாந: ப்ரதமேந கீர்த்யா
 வந்த்ய: ஸ்வயம் வ்யோமஸதாம் பபூவ

பொருள் - இரத்தினக் கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! எந்த ஒரு பயனும் எதிர்பார்க்காமல், உன்னிடம் மட்டுமே பக்தி கொண்டு, பரதன் உன்னை மட்டுமே வணங்கி நின்றான். இதனால் தசரதனின் இரண்டாவது புத்திரனான அவனை, முதல் பிள்ளையான இராமானுக்குச் சமமாகவே அனைவரும் கருதினர். இப்படியாகப் பரதன் தேவர்களுக்குச் சமமானவனாகவே வணங்கப்பட்டான்.

167 அரண்ய யோக்யம் பதம் அஸ்ப்ருசந்தீ
 ராமஸ்ய ராஜார்ஹ பதே நிவிஷ்டா
 ஆஸ்த்தாந நித்யாஸிகயா நிராஸ்த்த:
 ஸ்வர்கௌகஸாம் ஸ்வைரகதே: விகாதம்

பொருள் - பாதுகையே! இராமனின் திருவடிகளை நீ தொடாதவளாக, ஸிம்ஹாசனத்தில் அமர்ந்துவிட்டாய். இவ்வாறு நீ எங்கும் நகராமல் இருந்த காரணத்தினால், தேவர்களுக்கு அசுரர்களிடம் இருந்த பயம் நீங்கப்பெற்று எங்கும் சஞ்சரிக்க இயன்றது.

168 ராஜாஸநே சேத் பவதீ நிஷண்ணா
 ரங்கச பாதாவநி தந்ந சித்ரம்
 யத்ர அதிருடா: க்ரமஸ: புரா த்வாம்
 உத்தம்ஸயந்தே ரகுஸார்வபௌமா:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைப் பாதுகாக்கும் பாதுகையே! இஷ்டவாகு போன்ற அரசர்கள் அமர்ந்த ஸிம்ஹாசனத்தில் நீ அமர்ந்த காரணத்தில் எந்த ஒரு வியப்பும் இல்லை - காரணம், அவர்கள் உன்னைத் தங்கள் தலையில் தாங்கியபடி ஸிம்ஹாசனத்தில் அமர்ந்தனர். உன்னையே தங்கள் தலைக்கு அலங்காரமாக வைத்துக் கொண்டனர். அப்படி அவர்கள் தலையில் அமராமல் நேரடியாக ஸிம்ஹாசனத்தில் நீ அமர்வதில் என்ன வியப்பு உள்ளது?

169 பத்ராஸநம் சேத் பரிவ்ருத்தம் ஆஸீத்
 தேவி க்ணம் தக்ஷிணதோமுகம் தே
 கதம் பவேத் காஞ்சந பாதரசேஷ
 ராமஸ்ய ரசஷ: ம்ருகயா விஹார;

பொருள் - பொன்மயமான பாதுகாதேவியே! நீ உனது ஸிம்ஹாசனத்தை ஒரு நொடிப்பொழுது தெற்குத் திசை பார்த்தபடி இட்டிருந்தால் போதுமானது. இவ்வாறு நீ செய்திருந்தால் இராமன் இலங்கை சென்று அரக்கர்களை அழிப்பது என்ற லீலையே இல்லாமல் போய் இருக்கும் அல்லவா? (இராமனின் செயலை பாதுகையே செய்திருப்பாள் என்றார்).

170 யாவத் த்வயா ராகவ பாதரசேஷ
ஜிகீஷிதா ராசஷஸ ராஜதாநீ
மாலேவ தாவத் லுளிதா மதாந்தை:
உத்யாந சாகாம்ருக யூதபைஸ்தே

பொருள் - இராமனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! இரு காலகட்டங்களில் இலங்கை நகரத்தை வெல்லவேண்டும் என்று நீ விரும்பினாய். அப்போது கொழுத்த வானரவீரர்கள் மூலமாக இலங்கை நகரமானது, மலர்கள் போன்று கசக்கி வெல்லப்பட்டது (இராவணன் சீதையை அபகரித்தான் என்று அறிந்தவுடன் நீ பரதனின் சேனையை அனுப்ப எண்ணினாய். ஆனால் உனது எண்ணம் காரணமாகவே வானரவீரர்கள் அச்செயலை முடித்துவிட்டனர் என்று கருத்து).

171 மஹீஷிதாம் ராகவபாதரசேஷ
பத்ராஸநஸ்த்தாம் பவதீம் ஸ்ப்ருசந்த:
பூர்வம் ததாத்வே நியதே அபி பூய:
கல்யாணதாம் ஆநசிரே கிரீடா:

பொருள் - இராமனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! நீ சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தபோது, உன்னை அரசர்களின் தலையில் உள்ள கிரீடங்கள் (அவர்கள் உன்னை வணங்கும்போது) தொட்டன. அவை முன்பே தங்கமாக உள்ளபோதிலும், உன்னைத் தொட்ட பின்னர் மட்டுமே உயர்ந்த பலனைப் பெற்றன.

172 அநிச்சத: பாண்டரம் ஆதபத்ரம்
பித்ரா விதீர்ணம் மணிபாதரசேஷ
ஆஸீத் த்வத் அர்த்தம் வித்ருதேந தேந
சாயா ஸமக்ரா பரதஸ்ய மௌளௌ

பொருள் - இரத்தினக் கற்களால் இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! தனது தந்தையான தசரதன் தனக்கு அளித்த வெண்மையான குடையை பரதன் மறுத்தான். ஆயினும் உனக்காக அவன் அந்த வெண்கொற்றக் குடையைப் பிடித்தபடி உள்ளான். அந்தக் குடையின் நிழல் அவன் தலை மீது அழகாக விழுந்தபடி உள்ளது.

173 பாதுகே ரகுபதௌ யத்ருச்சயா
ப்ரஸ்திதே வனவிஹார கௌதுகாத்
ஆதி ராஜ்யம் அதிகம்ய தே யுவாம்
அக்ஷதம் வஸுமதீம் அரசக்ஷதம்

பொருள் - ஏ பாதுகே! இராமன் எந்தவிதமான முன்னேற்பாடும் இல்லாமல், காட்டில் வாசம் செய்யும் மகிழ்வு கொண்டு புறப்பட்டான். அந்த நேரத்தில் நீயும் பரதனும் அயோத்தியை அடைந்து, இந்தப் பூமிக்கு எந்தவிதமான குறையும் இன்றி பார்த்துக் கொண்டீர்கள்.

174 ரகுவீர பதாநுஷங்கமாத்ராத்
பரிபர்ஹேஷு நிவேசிதா யதி த்வம்
அதிகாரதிநே கதம் புந: தே
பரிவாரா: தவ பாதுகே பபூவு:

பொருள் - பாதுகையே! இராமனுடைய திருவடித் தொடர்பு உனக்குக் கிட்டியது. இதனால் உன்னை அவனுடைய குடை, சாமரம் போன்று பொருள்களுடன் ஒப்பிட இயலாது. இவ்விதம் ஒப்பிடலாம் என்றால், நீ சிம்மாசனம் அமர்ந்தபோது அந்தக் குடை, சாமரம் போன்றவை உனக்கு ஏவல் செய்யும் பொருள்களாக எவ்விதம் வந்தன?

175 புருஷார்த்த சதுஷ்டயார்த்தீநாம்
பரிஷத் தே மஹிநா வஸிஷ்டமுக்யை:
க்ரய விக்ரய பட்டணம் ப்ரஜாநாம்
அபவத் காஞ்சந பாதுகே ததாநீம்

பொருள் - பொன்மயமான பாதுகையே! நீ சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தபோது உனது அரச சபையானது வசிஷ்டர் முதலான பல மஹரிஷிகளால் பெரிதும் போற்றப்பட்டது. தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் ஆகிய நான்கு பலன்களையும் விரும்பும் மக்கள், அவை மிகவும் எளிதாக உனது சபையில் கிட்டியது என்று வந்தனர். இதனால் உனது சபை வியாபார ஸ்தலம் போன்று காணப்பட்டது.

176 மநுஜத்வ திரோஹிதேந சக்யே
வபுஷா ஏகேந விரோதிநாம் நிராலே
அபஜத் பரதாதி பேதம் ஈச:
ஸ்வயம் ஆராதயிதும் பதாவநி த்வாம்

பொருள் - திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! மனிதனாகப் பிறந்து, ஒரே உடல் எடுத்து மட்டுமே இராவணன் போன்றோரை இராமன் வதம் செய்வது இயலும். ஆயினும் ஏன் பரதன் போன்று பல உடல்கள் எடுத்துத் தோன்றினான்? ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையான உன்னை ஆராதிக்க அல்லவா இவ்விதம் பகவான் தோன்றினான்

(பகவானே பாதுகையை ஆராதித்தான் என்று கருத்து. எப்படி? தனது பக்தையான பாதுகையை, தானே ஆராதித்துக் கொண்டாடினான்)?

177 மகத அங்க களிங்க வங்க முக்யாந்
விமதாந் ரந்த்ரகவேஷிண: ஸஸைந்யாந்
ரகுபங்கவ பாதுகே விஜிக்யே
பரத: சாஸநம் உத்வஹந் பவத்யா:

பொருள் - இராமனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! இராமன் கானகம் புகுந்தவுடன் அயோத்தியைக் கைப்பற்ற மகதம், அங்கம், போன்ற நாட்டின் அரசர்கள் முனைந்தனர். அப்போது சிம்மாசனம் அமர்ந்த உனது ஆணை மூலமாக அவர்களைப் பரதன் தனது படைகளுடன் சென்று வென்றான்.

178 அநிதரவஹநீயம் மந்த்ரி முக்யை: யதா தத்
த்வயி விநிஹிதம் ஆஸீத் சூர்ய வம்சாதி ராஜ்யம்
ரகுபதி பதரசேஷ ரத்நபீடே ததாநீம்
சீரியம் இவ தத்ருச: த்வாம் ஸாதரம் லோகபாலா:

பொருள் - இராமனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! இராமன் கானகம் புகுந்த பின்னர் அயோத்தியை அந்நாட்டு உயர்ந்த மந்திரிகளால் கூட ஆள முடியவில்லை. யாராலும் சுமக்க இயலாத ராஜ்யபாரத்தை உன்னிடம் வைத்தனர். சூரிய வம்சத்தின் அரச சிம்மாசனத்தில் நீ அமர்ந்தபோது தேவர்களும் அரசர்களும், இரத்தினக் கற்களால் இழைக்கப்பட்ட சிம்மாசனத்தில் நீ அமர்ந்ததைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். மஹாலக்ஷ்மி திருப்பாற்கடலில் உதித்தபோது அவளைப் போற்றியது போன்று, உன்னைப் போற்றி நின்றனர்.

179 பரிஹ்ருத தண்டகாத்வ கமநம் பதரசுஷிணி தத்
பரிணத விச்வ ஸம்பத் உதயம் யுவயோ: த்விதயம்
ரகுபதி ரத்நபீடம் அதிருஹ்ய ததா விததே
வ்யபகத வைரிபூப நிலயம் வஸுதாவலயம்

பொருள் - பெரியபெருமானின் திருவடிகளைப் பாதுகாக்கும் பாதுகையே! இராமன் தண்டகாரண்ய வனத்திற்கு வந்தபோது, நீங்கள் இருவரும் (இரு பாதுகைகள் – ஒரு ஜோடி) அவனுடன் சஞ்சாரம் செய்யாமல் அயோத்திக்குத் திரும்பினீர்கள். இராமனின் கற்கள் இழைத்த சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்த நீங்கள் இருவரும், அனைத்து உலகங்களையும் விருத்தி அடையும்படிச் செய்தீர்கள்.

180 ப்ராப்த உதயா ததாநீம்
கிம் அபி தம: தத் நிராகரோத் பவ்தீ
தநுரிவ மனுகுல ஜநுஷாம்
ப்ரஸவித்ரீ ரத்நபாதுகே ஸவிது:

பொருள் – இரத்தினக் கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! இராமன் கானகம் புகுந்தபோது நீ அரசபதவி ஏற்கும் உதயம் என்பதை அடைந்தாய். ஆக மனுகுலத்தின் அரசர்களுக்கு ஆதாரமாக உள்ள சூரியன் போன்று நீ ஆனாய். இதன் மூலம் எங்கும் உள்ள இருளை நீக்கினாய்.

அதிகார பரிக்ரஹ பத்ததி ஸம்பூர்ணம்

ஸ்வாமி வேதாந்த தேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரம்

அதிகார பரிக்ரஹ பத்ததி ஸம்பூர்ணம்

தூப்புல் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்